

*Slyšte vážení obyvatelé Khorinisu
i vandráci z jeho okolí! Pán Larius pro
vás má dobré zprávy z údolí!*

*Dobrovolníci z expedice, byli pilní
velice. Tak jejich mise v údolí,
prohledala celé okolí. Nakonec našli
nějaký deník, co psal ho neznámý
maník,*

*Pojďte pročíst poslední dny toho
nedůležitého hosta, když byl
zbytečnou součástí města! Poznejte
kam dál ho vedla jeho nudná cesta! To
vše teď a tady zhusta!*

Záznam 1: Ráno

Hrozný ryk. A hlasitý křik. V hlavě šelest, strašná bolest! Takové ráno, bylo mi dáno.

Když jsem se snažil zaostřit na toho muže zrak, co řval tu jak drak, já jsem myslel, že padnu únavou, když samé otázky honily se mou hlavou.

„Kde to jsem? A kdo jsem? Proč jsem nahý? Proč z břicha utíká mi s krví život drahý? Proč hlavu mám bolestí v křeči? Proč ten chlap tak JEČÍ?“

Posadil jsem se a napnut jak struna, povedlo se mi zaostřit na toho křiklouna. Nějaký mužík v nafintěných hadrech, ten vynikl by ve vykřičených nočních barech. Na mě neřve, se mi zdálo. Spíš na lidi kolem, co jich tu nebylo málo. Ne kvůli němu zjevně, ale pro pivo zdarma hlavně, co tu dal rozlévat slavně. Odhodlán využít toho stavu, řval a řval tu do davu.

„Slyšte vážení obyvatelé Khorinisu i vandráci z jeho okolí! Pán Larius pro vás má dobré zprávy z údolí!“

Nejprve nejradostnější ze zpráv, dobrovolníci domohli se našich práv. Pod vedením statečného Wulfgara, když byl ještě zdrav, přivedli do údolí stádo krav. Rudý drak cítící krve slast, skočil na tuto past, tak mohl mečem Drakobijem zažít strast. To je velký úspěch! Však to není vše, s oslavy žádný spěch.

Další zpráva radostná je jen o málo méně. Statečný dobrovolník drakovi jednu ránu dal nejméně! Však nevěděl nicméně, že na meči je ostří to smrtící, což je dost překvapující, tak místo seknutí draka bacil jak s palicí. I tak úder to byl mocný, drak z něj byl prý nemocný. Po té se ten rek už škyřčil, když drak z tlamy oheň šířil. Drak pak ostatní na uhel spálil, vznesl se a letem kolísavým na hrad valil. Wulfgar hrdinně skryt za kameny nedalekými, odkud dával taktické pokyny, s výkřikem 'To jsou vemená!', chtěl vzít nohy a Drakobij na ramena. No nestihl to, byla to těžká prověrka, záda mu sežehla ohnivá ještěřka.

Drak za ze síry velkého smradu, mezi tím přilétl k hradu. Zde byl chrabře odražený, on orientací nebyl zrovna obdařený, tak vysokou věží byl sražený. Zmaten dalším úderem, k průsmyku z údolí odletl směrem.

Larius věří, že i další mise s drakem síly změní. A bude ještě úspěšnější, než ta včerejší. Proto oznámit vám mohu další dobrou zprávu, že on sám shánění dobrovolníků vzal si pod správu. Již odváděni jsou do věznice a pro strážce byla vydána nová směrnice. Ti tak hledají další velice a nezastaví je ani petice. Každý z vás přihlásit může kohokoliv, kdo nedbalý je zákonů města, jakkoliv. Jelikož kriminalita prudce klesá, lze hlásit i pobudy z farem či lesa.

Cíl další expedice, snadný je velice. Stačí jen do údolí zajít a v sluzi Drakobij najít, pak s drakem zápolit a nejlépe ho skolit. Nikdo ale neví jasně, kde drak nachází se přesně.

Tolik zprávy radostné. A teď ty smutné. I přes velké úsilí, letos urodilo se málo obilí,...

I přes ty kecy, on byl znalý přeci. Tak připlazil jsem se k němu v poloze zvířecí, slušně se ho zeptat na pár věcí: „Čauec ty v rudých hadrech gómaky, co furt cancaš ty pindy a máš to tu na háku, domáknut se chcu, kde su?“

Chvilí na mě nechápavě čuměl, jak kdyby mi snad nerozuměl. Po nějaké době, volal strážce k sobě:

„STRÁŽE! STRÁŽE! Nahý opilec se tu cosi táže. CHYŤTE HO! STRÁŽE!“

Sám nevím, snad pocit studu, či hlas sebezáchovy puďu, od něj se vzdálit mě nutil, ten jeho křik mě příliš drtil. Stále mi dělal v oku tik, byl to prostě politik. Taký obušek v rukou blížících se strážů mě lekal, na nic jsem již nečekal a...

...směrem do přístavu utíkal. ►

↑ klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 3 ↑

...směrem k tržišti utíkal. ►

↑ klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 7 ↑

Záznam 2: Útěk

Kolem hospody, cítil jsem závan svobody, pak malým podloubím, kolem kovárny a menší věže, vše minul jsem rychle běže. Lidé mávali, někteří volali: „Naháč běžící uprostřed města. To je snad boží msta!“. Strážci to ale nevzdali. „Tamhle je!“ a „Chyťte ho!“ stále volali. Málo dobrovolníků lapali a tak byli zoufalí.

Temné přístavní uličky, kde často probíhaly potyčky, slibovaly šanci skrýt se mylně, oni pročesali je dost pilně. V tom otevřel se poklop od stoky, někdo zatahal mě za boky. Pak vystrčil z toho oparu chlap hlavu, když jsem to ucítil, já radši bych se ztratil v davu. Když viděl blížít se moje soky, rychle mě vtáhl do té stoky.

Záznam 3: Stoky

Ve stokách hlasy byly slyšet plně, já často lekl se silně. Když chlápek viděl, že otáčím se stále, snažil se uklidnit mě náhle.

„Žádněj strach, sem nepůjde žádněj vrah. Jsou tu krysy rozzuřeny, na to nejsou oblečení.“ prohodil, pak louči zapálil.

Já pocit jsem měl náhle, že sleduje mě někdo stále. Tělo nahé začalo mi dost vadit, snad pro touhu s okolím ladit.

„Kša kša, jděte pryč!“ z hrdla se mi zoufale ozvalo a hlavou mi běhalo, alespoň trenky mít by se hodilo, aby to ty mrchy moc nedráždilo. Můj společník tomu zájmu mnoho nedař, raději se dále do chodeb vydal. Šli jsme rychle, i tak cesta působila táhle, až konečně do malé místnosti přišli jsme náhle.

V křbu plameny plály a postele tu stály. A u zdi stála knihovna a u ní dívka nádherná, mého srdce mohla by být královna. Útulné to tu bylo velmi, než jsem se ale změnil do láskychtivé šelmy, ve tmě mizela mi chvílemi, když sunul jsem se k zemi. Totiž v tom ryku já zapomněl na zranění břicha, až tady já zjistil, jak špatně se mi dýchá.

Záznam 4: V bezvědomí

„Rychle s ním do postele a někdo pro Ignaze jděte!“ já slyšel milý hlas a viděl její černý vlas.

„Rychle, tady.“, „Kouknu na něj má lady.“, „Zvrací a vědomí ztrácí“, „Dělám svou práci, on hodně krvácí.“...

„Hotovo, zašitá je jeho rána, snad dožije se rána.“, „Můžeme mu ještě pomoci, ať přežije této noci“, „To není v naší moci“, „Co lekťvar léčivý?“, „Tady, snad účinek bude příznivý.“, „Polkni to, prosím, ať slzy nerosím.“...

„Celý hoří.“, „To nemoc ho moří“, „Dejte mu obklad, je žhavej jak Cassia na cizí poklad!“, „Mlč blbečku, má silnou horečku!“...

„Běž si lehnout, trochu zadržmout.“, „Ne počkám tady, na spaní jsem bez nálady.“, „Jdi mé dítě, musíš být krásná až uzří tě.“, „Co? Já... Na něm mi nezáleží, jen skoro mrtvý tady leží.“, „Ale červenáš se jak rak“, „To musí vždy vše vidět tvůj zrak!“...

Záznam 5: Cassia

Nevím, jak dlouho jsem byl v bezvědomí, však když jsem nabyl vědomí, já netoužil po soukromí. Ta krásná dívka u mě seděla, já cítil blízkost jejího těla.

„Probudil se, probudil!“ vykřikla štěstím, když viděla mé oči před tím. „No to je dost!“ ozval se muž, co taky měl radost. „A tys tomu nevěřil!“ ještě ho sprdla, než si blíž přisedla. Radost v ní vířila, když pohled na mě mířila, svou něžnou svůdností přímo hýřila a když viděl jsem na hrudi její ctnosti, já toužil je hned držet v hrsti. Polkl jsem a jazykem rty olízl, abych sliny z nich si slízl, ruku její chytil, do ucha jí šeptal: „Chci...“

„Ano?“ tázala se nechápavě.

„Chci tě...“ breptal jsem dál naléhavě.

Ona s růží ve tváři, skryla hlavu si v polštáři a ve snaze mě zmást, začala překážky mezi nás klast: „Ale vem tě dás, na to teď není vhodný čas!“

Já se nedař a pokračoval dál: „Chci tě požádat o...“

„Ale ne!“ vykřikla zoufale, „Ty nechápej mě zle. Jsi vážně milý kluk a nejsi mi úplně fuk, jenže v lase naší je velký suk, já plná jsem ten jiných muk.“

Když odmlčela se kvůli dýchání, já konečně dokončil svoje vyznání:

„Chci tě požádat o... vodu. V ústech... sucho... Pít by nebylo naškodu.“

„Ach tak, tady... já myslela, že... však... to je trapas pak!“ a zrudla zas jak rak,

„Chtěl bych tě vidět plnou radosti, řekni mi o své bolesti.“

Záznam 6: Bolest

Zdálo se, že směje se i brečí a byla celá jaksi v křeči, než bylo jí zas do řeči: „Víš lidé v přístavu jsou v mojí péči, však nyní mizí v dračí peci, když Larius odváží je v kleci. Musím tomu zabránit a ty lidi zachránit. Jinak nebudu mít klidné noci. Můžeš mi pomoci?“

„Rád pomohl bych městu a tvému srdci od šelestu, lidi dovedl na správnou cestu, Lucius dočkal by se trestu a tebe vybral si za nevěstu. Však strážé jsou početné a město nedobytné.“

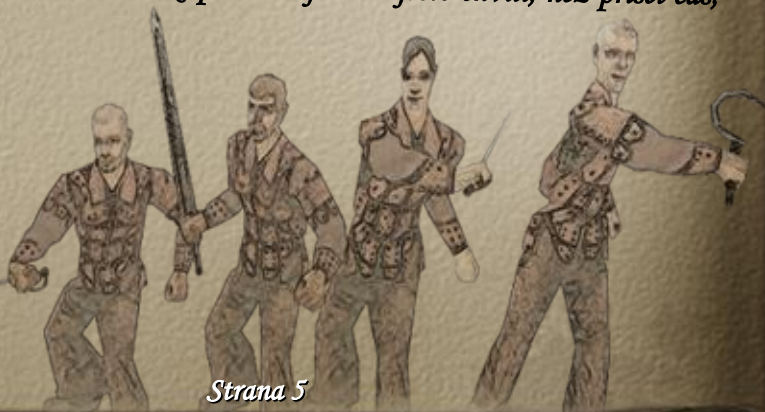
Záznam 7: Plán

„Ne můj milý, na to nemáme dost síly. My plán už máme svůj, my sami najdeme dračí sluj. Tam vezmeme Dražobijec a nejlepší náš bijec, pak na dražku vlítne a jeho hlavu setne.“ na to vytáhla mapu okolí, nejspíše toho údolí, „Musíme do údolí, však nejspíš nás to zabojí. Skřeti tam kráčí a naše počty nestačí. Potřebujeme muže s meči, když nastane nebezpečí.“

„Já ztratil paměť, co když boj nebudu umět a budu jen čumět?“

„Je v tobě velká síla, i tvé rány rychle zahojila. Byls zraněn a i přesto, proběhlš nahý celé město a našels toto místo. Tak nebudeš žádný těsto! Přidej se k nám a já ti dám... eh..., dobrou zbroj a ne krám, ať nemáš žádný šrám. Ramirez půjde taky, ten s mečem dokáže zázraky. I Ignaz s lektvary pomůže, ty vytáhnou nás z každé louže. Ale jen ve tvé péči, budu se cítit v bezpečí.“

U poslední věty začala se červenat, toužil jsem se jí vyznat, že nemohu jí odolat. Já nemohl nic nedělat. Tak povídali jsme si ještě chvíli, než přišel čas, abychom vyrazili.

Záznam 8: Údolí

V údolí šli jsme tiše a v noci spíše. Když šli jsme na území skřeti říše, já strach pocítil až v břiše. Až přišli jsme k sluji, já řekl si jen: „Innosi děkuji.“

Když prohledávali jsme dračí poklad, tak vznikl nesoulad, mezi námi a jinou sebrankou, co vedl ji Pyrokar pevnou rukou.

„Mágové ohně, todle se zvrhne!“ Ramirez zasyčel

„Jaký je jejich výskytu zde účel?“ Ignaz zakvičel.

„To je jedno. Vidět je, je fakt slast!“ začal se Ramirez vzteky třást.

„Zkusíme je zmást.“ Cassia připomněla svou účast, „Hlavně nesmí Dražobijec získat!“

Na to začal Ignaz výskat, „Na zemi tamhle, vezmi ho rychle!“

Utíkal jsem tam, však Pyrokar použil nějaký klam, držíc mě za nohu jak klišť a přitom piště: „Nech ho být, budeme se bít!“

Já utřel si pot z čela, pak začala mezi námi mela. ►

↑ klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 11 ↑

Záznam 2: Útěk

Vyhnul jsem se kasárnám obloukem, pak vzal to kolem hotelu rychlým krokem, trhy projel jen zrakem, až k vysoké soše ve svatyni já doběhl úspěšně celkem. A lidé pískali a nadávali: „Chyťte tu nahou zombii, co nás tu ubijí!“ Strážci to ale nevzdali. „Tamhle je!“ a „Chyťte ho!“ stále volali. Málo dobrovolníků lapali a tak byli zoufalí.

Záznam 3: Síla

Když jeden z nich už tasil, já Innose o pomoc prosil. A když mě chtěl palicí bít, tělem mým projel divný pocit. Okolo zrudl svět a já se začal dosti chvět. Prošla mnou zvláštní síla, co mé tělo rozžhavila. Pak oheň vyletěl z mé pěsti a pálil jeho těla části, až úplně na kosti. Já chtěl ho uhasit, však šokem jsem se začal kosit. Pak potměšl mi svět, k tomu já neřeknu již dalších věť, vyčerpaný na zem jsem se svalil, když k nám velký dav se valil.

„Co jeden z nás a mrtev? Pověsíme ho na nejbližší větev!“, „Ale jak? Je nahý a zraněn. Každým z našich by byl zneškodněn!“, „Pomocí kouzla. Magie zla!“, „Prdlajs, nemá runové kamení, jen z toho magie pramení.“, „To je fuk, těším se na jeho věšení.“, „Ne, napřed půjde do vězení!“...

„Říkám, že bude viset ten mizera!“, „A já zas, že půjde do kláštera.“, „Ale zabil jednoho z nás včera! Ještě teď slyším, jak pláče jeho dcera, když na pohřbu hrála mu citera.“, „Asi v komunikaci naši je nějaká meze! Jsem zástupce mágů Ohně rady. Ten chlap nezůstane tady!“, „Já nečekal od nich takové zrady!“, „V zájmu Innose vlády, teleportován bude do klášterní zahrady.“...

Záznam 4: V bezvědomí

„Uff, přežil město, však lektvarů bude třeba přesto. Najděte mu klidné místo a věnujte se jeho léčbě naprosto. Na mě již čeká Corristo, bude chtít být zpraven najisto.“...

„Tak jak jde jeho léčení?“, „Povedlo se zastavit krvácení. Dale už pomůže leda modlení.“, „A už přišel k sobě?“, „Ne, ale lektvary jsou ve výrobě.“, „Tak já tu zůstanu v této noční době.“...

„To je ten vyvolený? Nejsi pomýlený?“, „Ach, Corristo, je to on najisto.“, „Jestli myslí se tvé spojení se sféry, bude to konec tvé kariéry. A nebudeš přizván k tvorbě bariéry, když docílil jsi ve městě tak špatné atmosféry.“, „Ale byla to jediná naděje!“, „Jenže Larius se teď směje. Snaží se od krále získat plnou vládu, nám pod nohy hází samou kládu.“, „On součástí byl mých vizí, to on má od Innose sílu ryzí!“...

Záznam 5: Pyrokar

Nevím, jak dlouho jsem byl v bezvědomí, však když jsem nabyt vědomí, já toužil jen po soukromí. Seděl u mě nějaký mág ospalý a vypadal, že je dost zoufalý.

„Probudil se, probudil!“ vykřikl štěstím, když viděl mé oči před tím. „No to je dost!“ ozval se muž, co taky měl radost. „A tys tomu nevěřil!“ ještě ho sprdl, než si blíž přisedl. Radostí vířil, když pohled na mě mířil, svou zoufalou nadějí přímo hýřil. A když pohlédl jsem do jeho očí, já toužil jsem ihned utéci. Polkl a jazykem rty si olízl, aby sliny z nich si slízl, ruku mi tiskl, do ucha pískl: „Chci....“.

„Ano?“ tázal jsem se nechápavě.

„Chci tě...“ breptal on dál naléhavě.

Já s výrazem zděšení ve tváři, skryl hlavu jsem si v polštáři a aby nečekal žádnou slast, začal jsem překážky mezi nás klást: „Ale vem tě ďas, s ženou rád mám špás!“

On se nedal a pokračoval dál: „Chci tě požádat o...“

„Ale ne!“ vykřikl jsem zoufale, „Ty nechápej mě zle. Jsi vážně milý kluk, v klášteře určitě jiným chlapcům nejsi fuk, jenže v lásce naši je velký suk, v případě mužů na mě bůh lásky nemíří svůj luk.“

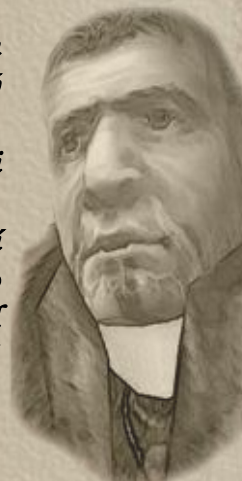
Když odmlčel jsem se kvůli dýchání, on dokončil svoje vyznání:

„Chci tě požádat o... pomoc. Síla všem mágům slábne, jen ty máš velkou moc.“

„Ach tak, tedy... já myslel, že...však...“, to je trapas pak!“ a zrudl jsem jak rak,

„Ale jdi ty, já musím celibát držet!“

„Dost o této radosti, řekni mi o své bolesti.“

Záznam 6: Bolest

Zdálo se, že směje se i brečí a byl celý jaksi v křeči, než bylo mu zas do řeči: „Víš síla od Innose slábne a magická moc chabne. Žádný mág už kouzla téměř nevládne, klášter rychle vadne, Larius už nyní vládne a bez nás celý svět do temnoty padne.“

„Rád pomohl bych městu a světu od šelestu, lidi dovedl na správnou cestu, Lucius dočkal by se trestu a tobě umožnil bych pomstu. Však strážé jsou početné a město nedobytné.“

Záznam 7: Plán

„Ne to není nutné, naše magie to zvládne. Jen musíme zpět jí získat, pak bude pykat.

Při tvorbě Drakobije něco stalo se s energií, co oslabilo magii. Mág, co ho tvořil, zmizel jak pára, prý u draha stala se z něj škvára.“

„pak vytáhl mapu okolí, nejspíše toho údolí, „Musíme do údolí, však nejspíš nás to zabolí. Drakobijec musíme nalézt, jak zvrátit to vynalézt. Jen ty vládneš silnou mocí, půjde to jen s tvou pomocí.“

„Vždyť já ztratil paměť, co když kouzla nebudu umět a místo toho budu jen čumět?“

„Když před strážcem užil si obrany, vyšlehlý z tebe plameny. I když to nemáš pod kontrolou, tak vládneš magickou silou. S trochou vedení, je z tebe mág rozený. Přidej se ke mně do učení a nepřátelé v údolí budou zničeni. A dám ti roucho a ne krám, ať nemáš žádný šrám. Mladý rytíř Hagen půjde taky, co s mečem dokáže zázraky. A Diego, dobrý lovec, co s lukem dokáže být pěkný surovec. Ale jen s tvou mocí, můžeme světu pomoci.“

Po poslední větě začal na ostatní volat, já nemohl to již odvolat. Pak probírali jsme plány cesty ještě chvíli, než přišel čas, abychom vyrazili.

Záznam 8: Údolí

V údolí šli jsme tiše a v noci spíše, když šli jsme na území skřeti říše, já strach pocítil až v břiše. Až přišli jsme k sluji, já řekl si jen: „Innosi děkuji.“

Když prohledávali jsme dračí poklad, tak vznikl nesoulad, mezi námi a jinou skupinou, co vedena byla dívkou Cassiou.

„Krysy z kanálu vylezly!“ Hagen zasyčel

„Jaký je jejich výskytu zde účel?“ Pyrokar zakvičel

„Je to past!“ začal se Hagen vzteky třást.

„To je žvást, došli krást.“ Diego připomněl svou účast.

„Nesmí drakobijec získat!“ začal Pyrokar výskat, „Na zemi tamhle, vezmi ho rychle!“

Utíkal jsem k němu, však Cassia změnila se v šelmu, držíc mě za nohu jak kličtě a přitom piště: „Nech ho být, budeme se bít!“

Já utřel si pot z čela, pak začala mezi námi mela. ►

↑ klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 11 ↑

Záznam 9: Dračí sluj

Všichni navzájem začali se řezat, Cassia začala dokonce hryzat, Pyrokar o Innosovi kázat, Ramirez každému chtěl nařezat, Hagen něco rozkázat, Diego tětivu začal vázat, Ignaz ten zbytky lektvarů jal se lízat a já měl meč vzít dokázat.

Když konečně jsem se vymanil ze sevření, nohy uvolnil si k chození, já k meči měl už blízko k mému nadšení, jen jeden krok a byl by v mém držení.

Hagen a Ramirez meče kříží, Pyrokar s Cassiou k sobě se blíží, Diego okolo s lukem se plíží a Ignazovi ruplo v kříži. Bije se a perou, s plnou měrou.

Jen po meči, mé oči tečí. A vřava ječí. Už ve zteči, v poslední křeči, u něj v kleči, chci mu dát péči. Když skoro se ho dotýkám, s ohněm se náhle potýkám, na zemi prach zas polykám.

A v tutéž chvíli ozval se hromový hlas, nám všem naježil se hrůzou vlas.

Záznam 10: Drakobij

„Drakobij nebude NIKDO KRÁSTI! Ted' poznáte VELKOU STRASTI!“ a s těmi slovy vylezl stařík z křoví. Pak přerušil chvíli s námi hovory, když narazil hlavou párkrát do hory. To narušilo jeho příchod velkolepý, však on byl úplně slepý.

„Co? Co jsi zač?“ Pyrokar se optal, když s bojem přestal.

„Cha. To je zmar, už nepozná mě ani Pyrokar!“

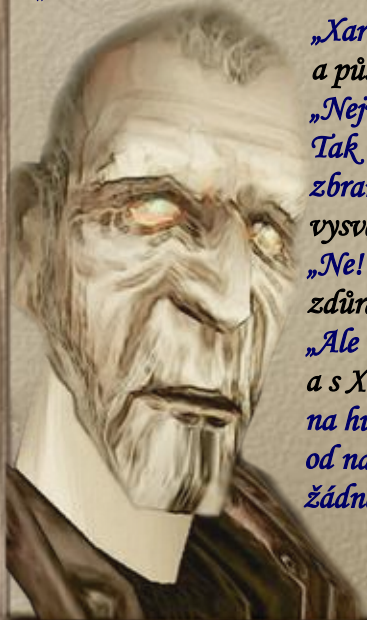
„Xardas, vem ho das!“ Pyrokar vyjekl, když poznal ten hlas.

„Xardas? To je kdo zas?“ řekla Cassia znaveně a působila zmateně.

„Nejvyšší mág Ohně, co dračka zabít chtěl jak jehně. Tak Drakobij vzal do dlaně, aby na něj měl mocné zbraně. Ač znělo to slibně, meč očaroval chybně.“ vysvětloval Pyrokar podrobně.

„Ne! Vše šlo dle plánu, než dal Wulfgar dračovi ránu.“ zdůraznil Xardas silně, že Pyrokar to chápe mylně.

„Ale co se ti stalo tedy?“ rozohnil se Pyrokar a s Xardasem neměl už žádné ohledy, „Jsi slepý a bledý, na hubě máš vředy. A zestárls tak o sto let od naposledy! Řekni událostí sledy a nechci slyšet žádné tvoje jedy!“

„Ano, já Drakobij vyrobil, však ne abych dračka zahubil. Meč měl pro mě získat dračí moc...“

„K čemu dračí moč?“ nechápal Hagen moc.

„Ně moč! MOC! Chtěl jsem dračí MOC získat, abych se s bohy mohl utkat.“

„Co ty chceš být bohem? Místo nich vládnout světa během?“ dal Pyrokar Xardasovi sbohem.

„Chci svět zachránit. Z válek bohů vymanit!“ snažil se Xardas bránit.

„A co bylo dále, když s mečem dal si všemu vale?“ vložila se Cassia troufale.

„Já potřeboval se dostat k dračovi a mnoho lidí z města mělo okovy, tak ti otroci, štítem mi byli před jeho mocí. Zatímco je ničil, já meč k jeho tělu strčil.“

„Nechals je pobít? Já měla bych tě zabít! Měl jsi je chránit!“ začala Cassia pěníť.

„Co dál se stalo?“ ptal se Diego, jak kdyby ho to zajímalo.

„Meč začal před ním zářit, dračí síla do mě hýřit. Já cítil jak moc má sílu, však v tu chvíli, Wulfgar střelil. Dračí zranění, narušilo spojení. Pak oba dostali jsme zpětný ráz, já přeletěl přes tamtu sráz. Taký ztratil jsem zrak a stal se ze mě starý vrak.“

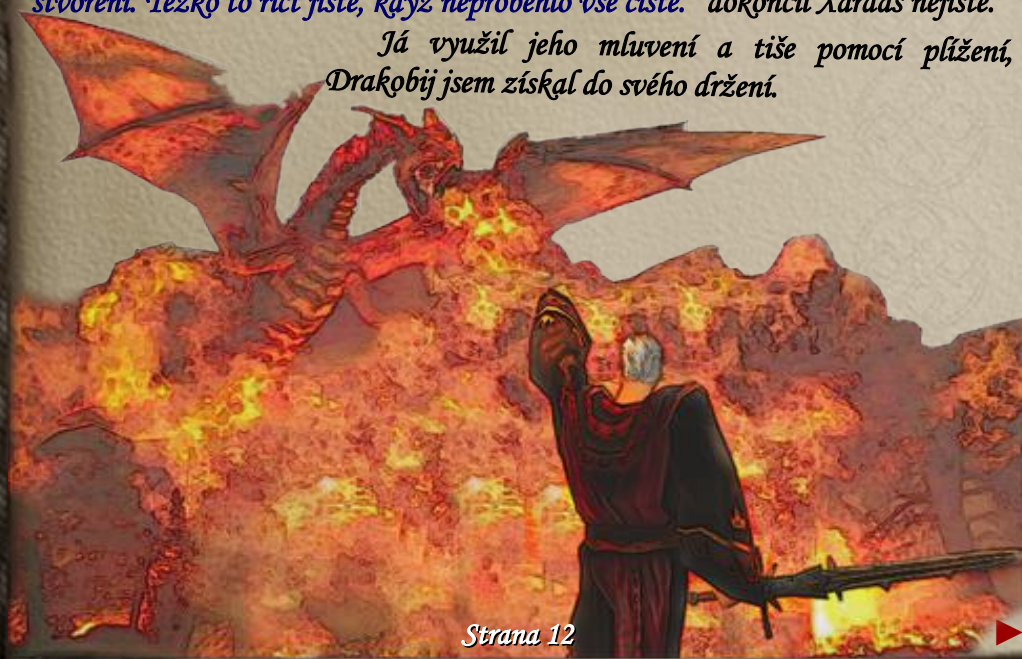
„A co drač?“ vyhrkl z Ignaze rychle, jakoby vystřelil to prak.

„Po dokončení síly transformace, probíhá u obou transmutace...“

„Co to mele, doprdele?“ hleděl Ramirez jak tele.

„Bez síly změnit se měl v malé zvíře, co žije někde v díře. I přes to přerušení, podle toho, že dochází k mého těla boření, se z něj nejspíš stalo nějaké takové stvoření. Těžko to říct jistě, když neproběhlo vše čistě.“ dokončil Xardas nejistě.

Já využil jeho mluvení a tiše pomocí plížení, Drakobij jsem získal do svého držení.

Záznam 11: Dračí moc

Když meče dotkly se mé prsty, síly do mě uhodilo spousty. Já cítil, jak se tvoří energií mosty. Vše začalo se přetvářet. Zbroj hořet. Tělo ztvrdlo. Celé zrudlo. Srdce v ohnivě vřídlo. Ruka v křídlo. Nohy v tlapy. Prsty v drápy. Vše měnilo se na etapy. Když měnily se moje údy, já cítil, že se ve mně cosi budí. Když Xardas náhle vykřikl: „To je drak RUDÝ!“

„Co se to děje?“ Ignaz se hrůzou chvěje.

„Ne ve zvíře, ale v člověka se změnil, když to Wulfgar zkolnil! Meč obnovil teď spojení, tím u něj začalo do původní podoby vracení. Jeho síly se navrací, můžu začít proces sací.“ Xardas hučel, štěstím pučel.

„Xardas nesmí získat síly zdroj! Je to jen k ničení nástroj.“ vedl Pyrokar ostatní s Xardasem na rozbroj. Však než ho stihli napadnout, nemohli se přes jeho kouzlo ani hnout.

„Teď nerušit!“ chtěl Xardas síly sání dovést.

„Aááá, Xardas je síly parazit, jen drak to může překazit, silou vůle Xardase odrazit, v dračí podobě ho srazit.“ Pyrokar jal se lomozit.

„Nééé, pak drakem už zůstane, údolí vzplane, nezastaví ho žádná čepel, mí lidé změní se v popel.“ křičela Cassia a z nosu tekla jí sople.

„Ten meč, musí jej pustit, svou vůli tok síly i proměnu zvrátit, nechce-li to dopustit!“ začal Ignaz věštit.

„Dokonči proměnu, bojuj za nás pro změnu! Zastav temnotu, vrať bohy k životu. Zachraň svět...“ zmohl se Pyrokar v bolestech na posledních pár vět.

„Zahod' ten meč, bojuj s tou proměnou! Pro lidi, pro lásku. Já budu tvou odměnou.“ šeptla Cassia a dodala s bolestí a steskem, „Nestaň se bestii před mým zrakem. Zůstaň dobrým člověkem...“

„Ty musíš se rychle rozhodnout!“ křičel Diego, i když nemohl se hnout.

V dračá se změním, tím svět zachráním! ▶

↑ klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 15↑

Já lásku zachráním, tím svět změním! ▶

↑ klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 17↑

Záznam 12: Boj s rudým drakem

V rukou meč a v kleč, já bojoval vůlí, o sílu co Xardas půlí. Já cítil jeho slabost. Už měl dost. Pak uzavřel se mezi námi most. Mé tělo již dosáhlo dračí velikost. „*Ted' pomstím tu troufalost!*“ křičela ze mě zlost.

Já na něj dech svůj vrhl, k zemi ho strhl. Pak útok tlamou, kosti se lámou, tlapa drtí, udupu ho k smrti. Však místo rány smrtící, vidím jen meč zářící.

Cassia skryta před mým zrakem, vzala Drakobij tichým krokem, pak mocným skokem, probodla ho mým krkem.

Já padl k zemi. Xardas se tlemí, když pomocí kouzla mizí,...

...mě opouští má síla ryzí. ►

↑ klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 19↑

Záznam 12: Boj s rudým drakem

Na zemi meč, já v křeč, bojoval jsem vůlí, o sílu co Xardas pūlí. Já cítím slabost. Mému tělu se vrátila lidská velikost. Však Xardas ztratil pozornost, ostatní získali zpět volnost. „*Ted' pomstím tu troufalost!*“ křičel Hagen, měl zlost.

On se na Xardase vrhl, k zemi ho strhl. Pak rána přestí, lámou se kosti, noha drtí, on ukoře ho k smrti. Však místo rány smrtící, vidím jen meč zářící.

To Drakobij v Xardasových rukou zazářil, ve mně krev vařil. Xardas zas sílu obnovil, Hagena snadno odstavil. Když na nohy se dral, ze mě už sílu bral. A když se zvládl postavit, už nemohlo ho nic zastavit. „Brzy se má moc vyrovná bohům!“ hřměl. Však na to Pyrokar odpověď měl: „Ty nestaneš se nikdy bohům sokem!“ pak mocným skokem, se zatajeným dechem, probodl hůl svým břichem.

Já padl k zemi. Xardas se tlemí, když pomocí kouzla mizí...

...mě opouští má síla ryzí. ►

↑ *klikni na tuto volbu a pokračuj na straně 19* ↑

Záznam 13: Osud

Mé tělo se proměnilo v dračí. Vše se do temnoty mračí. Slyším jak někdo křáčí. Lidé z města.

„Teď přichází má msta! Já utnu mu hlavu, získám slávu!“ huláká Lucius lezouc z houští.

Meč se blyští. Už sviští! Já znám osud svůj přiš

*Napsáno pro Elšeho Diega
na téma: "Boj s rudým drakem."*

v roce 2016.

Věnováno gothicz.net

*Tolik zprávy radostné. A teď ty
smutné. I přes veškerou dřinu, letos
urodilo se málo tuřínů,...*

